

at man maa blive ved det, man har, eller allerede halvvejs har, iværksat, nemlig en Forbedring af Dagtoget og nøjes med nogle Forbedringer af Nattoget eller det tidlige Morgentog, som vi kalde det, det der kommer til Vandrup omtrent Kl. 5. I og for sig er det meget heldigt, at man Syd fra har vist den Smødeforløben, men den er kommen pludselig og upaaregnet ved et telegrafisk Budskab, og man har derfor ikke kunnet træffe nogen som helst Forberedelse. Det hele, man kan gøre, er at komme tilbage til Sagen, naar det er nødvendigt. Nu har man, som sagt, vist os den Smødeforløben, og det er i og for sig heldigt, at der kommer en langt bedre Togordning i Sylland. — Naar man nu spørger, om man vil føle sig tilfreds med, hvad der kommer, saa siger jeg: Nej, det ville de ikke derovre, jeg kender Forholdene; Handelsforeningerne og andre, der gaa i Spidsen, ville ikke være tilfredse, for vi faa en fuldstændig Doubletning af Stogene mellem Frederikshavn, Fredericia og Vandrup og tilbage igen. Det er et stort Skridt, vi nu foretage der henimod, og videre kunne vi for Tiden ikke komme. — Jeg har troet at burde gøre disse Meddelelser her, ligesom det er min Afgt. at gøre dem i Folketinget. En Ting er nemlig ganske klar, at det er ganske umuligt at komme igennem med det Udgiftsbudget, som bliver fastsat nu i Dag, det er ganske umuligt. Vi maa køre med flere Tog, og der er ikke Udset til væsentlig større Indtægt, det maa man ikke tro. Hvorvel jeg ikke tror, at man vilde lægge mig nogen Hindringer i Vejen, har jeg dog troet det passende at sige her, hvorledes det hænger sammen, og hvilke Betæneligheder jeg i den Henseende har ved den nu vedtagne Finanslov. Jeg kunde jo paa Tillægsbevillingsloven, som endnu ikke er vedtagen, have stillet yderligere Forslag navnlig til Forsøgelse af Materiellet, men jeg antog det dog for rigtigere end at komme dermed nu i sidste Øjeblikket, at forsøge, om man ikke kunde komme igennem med det, man har, og lade det gaa saa godt, som det kan, foreløbig. — Jeg vil tillade mig at tilføje, at denne Togforandring i Sylland var fra først af — og det fastholder jeg fremdeles — tænkt som et Forsøg for den næstkomende Sommer. Hvorledes det saa gaar, hvilke Fordele det vil frembyde for Trafikken, og hvilke Udgifter, det vil medføre, kunne vi senere komme til at bedømme og tage Stilling derefter. — Jeg skal endnu tilføje, at ogsaa i Bestjylland vil der ske Forandring. Der er det umuligt at gaa til Stog og slikt, fordi der der ikke er noget at bygge

paa. Paa Østkysten er der dog noget, men Morgentoget paa Vestkysten vil blive fremstillet, saaledes at det kommer tidligere til Frederikshavn og derfra igen til Rjøbenhavn end det Tog, der gaar ad Østbanen, og det er ikke saa lille en Fordel. Ogsaa for Heringbanens Bedkommende ville nogle af de Klager, der have været førte i mange Aar, blive afhjulpne.

Medens jeg taler i Almindelighed om Jærnbannerne, maa det være mig tilladt at henlede Opmærksomheden paa en Bemærkning, som findes i Annærmingerne til Finansloven for 1896—97 til Konto II. A. c. 2. (se Tillæg A. 1613 ff.) angaaende Indførelse af en ny Bremse. Dette Forhold har været omtalt her i Rigsdagen under en anden Sags Behandling, hvor jeg ikke var til Stede. Jeg tror, det har sin Interesse, og ærede Medlemmer, der ønske at vide Bæst med, hvad det drejer sig om, behøve blot at gennemlæse denne Annærmning for at faa sikker Bæst derom. Det System, vi have, er ingenlunde forstæftigt, og naar det anvendes med Forstand og Forsigtighed — saaledes som det sker, idet der er givet bestemt Ordre til, at man ikke maa køre uden, saa at sige, at have stoppet ved Stationerne, naar Skinnerne ikke fortsættes saaledes, at man tror, uden Fare at kunne gaa forbi Stationen — er der ikke stor Fare for at benytte det. Smidlertid, der findes et bedre System, og det er ikke saaledes, at Jærnbaneadministrationen ikke har været opmærksom paa, at man maa gaa over til det System, idet der er forlangt en Bevilling til det, som vil komme til Anvendelse i Løbet af nogle Aar, og for hvilken man vil finde Forklaring paa det nævnte Sted. Jeg tror ikke, at dette blev nævnt, da Sagen var paa Bane her i Tinget, og jeg har formet det rigtig, udtrykkelig at gøre opmærksom derpaa.

Jeg skal nu gaa over til at besvare nogle Bemærkninger, som bleve fremsatte ved Finanslovens 1ste Behandling af det ærede 3te Medlem for 2den Kreds (Lunn). Det ærede Medlem var meget haard i sine Udtalelser over forskellige Jærnbaneforhold. Jeg beklager, at det ærede Medlem ikke var saa paalidelig i sine Udtalelser og saa nøje underrettet, som man bør være, naar man vil levere et saadant Nummer, som blev leveret fra det ærede Medlems Side. — Det første Punkt, det ærede Medlem omtalte, var, at Ribebanens Indløsning var for dyr. Ganske sikkert, den er dyr, det erkender jeg og har altid erkendt; det er et Forhold, der ogsaa har været forhandlet her paa Rigsdagen, men det ærede Medlem synes at